

SPECTACOLE

Micul prinț de Antoine de Saint-Exupéry

Ion PARHON

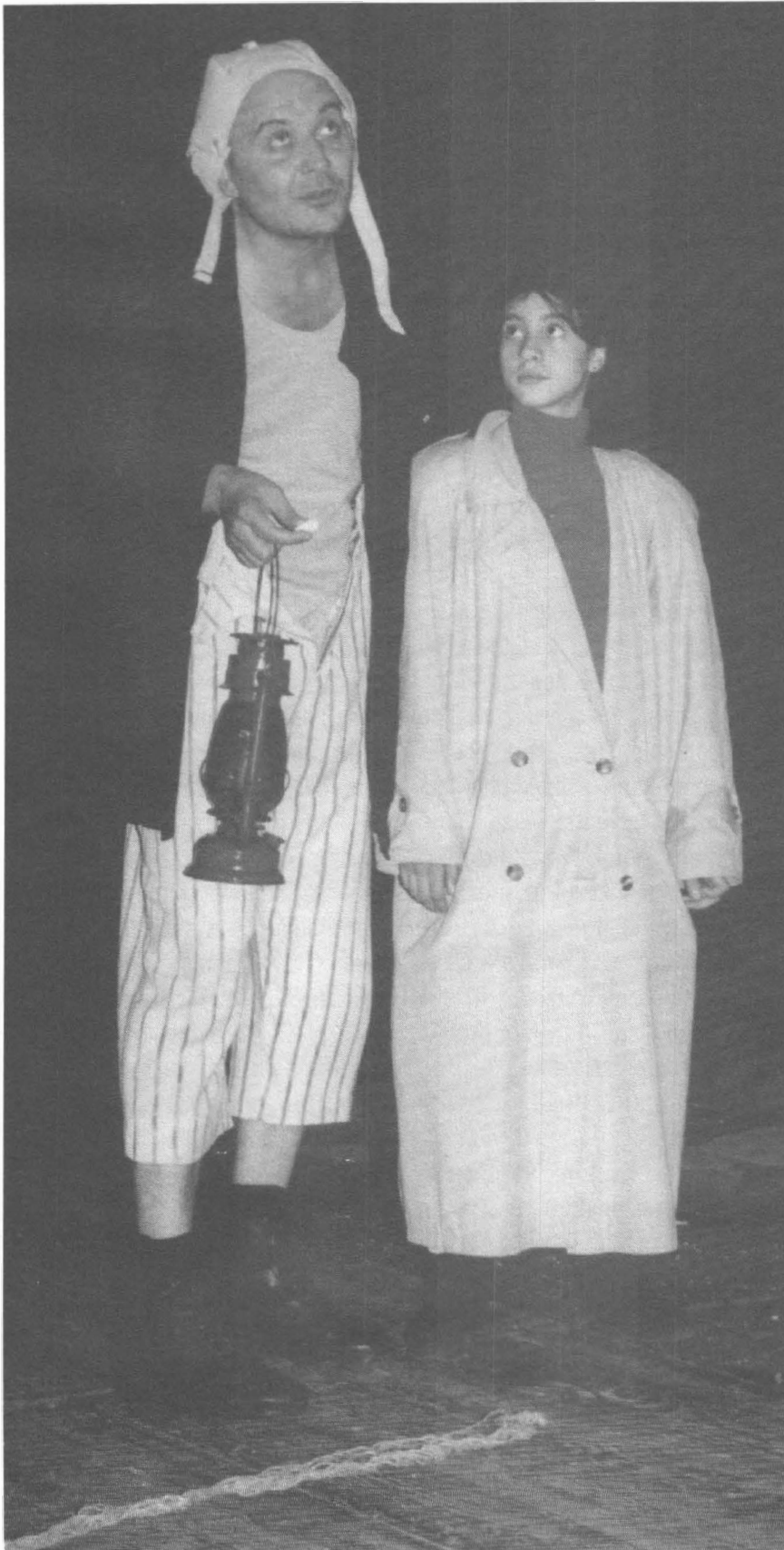
*Dan Micu în
„refugiu” la
Râmnicu
Vâlcea*

Cred că în viața fiecărui mare artist, atât succesele, cât și insuccesele, ori stressul profesional pot declanșa momente de cumpănă, dorința de „altfel” ori de „altceva”, în care schimbarea să aducă cu sine recâștigarea sâmburelui de ingenuitate și de prospețime propriu începuturilor. Să fi fost acesta motivul pentru care, după controversatele și mult discutatele experiențe profesionale din ultima vreme, de pe scenele bucureștene, regizorul aceluși memorabil spectacol cu „Frații Karamazov” s-a retras în tihna patriarhală de la Râmnicu Vâlcea? Din spusele sale, reținem că este fermecat de oraș și de mănăstirile din jur, de acest teatru „care se caută pe sine” și de dorința de a lucra ceva mai departe de atmosfera multilateral poluată a Capitalei. În fapt, este o revenire la scena pe care, cu mai mulți ani în urmă, a descins cu mult

succes, așa cum a făcut-o și Silviu Purcărete, spectacolul acestuia cu „Decameronul” impunându-se nu numai la Festivalurile din țară, dar și pe scene din Germania și Ungaria. Începutul a fost făcut în luna iunie, cu „Svejk în spatele frontului”, o adaptare scenică după Jaroslav Hasek (în decorurile tinerei Raluca Ioanovici), a cărei „miză” este strâns legată de consonanțele celebrului text cu erorile și ororile acestui sfârșit de secol și mileniu. Realizatorii ne propun o suită de întâmplări grele de semnificații, o îngemănare de adevăr și ficțiune, de tablouri când pitoresc-comice, când violent-grotesci, cu un Svejk care polarizează atenția publicului prin multiplele expresii ale incompatibilităților și ale unei atotcuprinzătoare crize morale, ce se ivesc în calea sa, dar și prin mai subtilele înfățișări ale unei purități masacrate de „evenimente”, de unde fiorul interogativ, gustul amar al spectacolului.

Instinctul l-a condus în chip fericit pe regizor către desemnarea lui Valentin Teodosiu (actor al Teatrului „Nottara”) pentru susținerea rolului titular, acesta impunându-se printr-o impresionantă forță evocatoare, cu accente de vitalitate expresivă în gest, mimică, inflexiuni vocale, menite a defini și personajul, dar și tenebrele timpului său. O distribuție numeroasă este chemată să împlinească aici cortegiul pășanilor

nefericitului Svejk. Iar dacă unele minusuri în ce privește omogenitatea echipei și fluența discursului teatral se fac vizibile pe parcursul spectacolului, trebuie spus că în clipele sale de grație (regizorală și interpretativă), el ne-a dezvăluit frumoase surprize în evoluția unor actori ca veteranul Tică Dumitrescu (76 de ani), Luminița Erga, Cristian Alexandrescu, Doru Zamfirescu, Radu Constantin, Gabi Popescu, Claudia Căcoveanu, Corina Merișescu, Lidia Stratulat, Iulia Antonie-Alexandrescu, Corneliu Jipa, foarte tânăra Daniela Zamfirescu și alții. Preferința lui Dan Micu pentru descoperirea valențelor conflictual-teatrale în texte celebre din proza universală (ce câștigă tot mai mult teren și la alți regizori) s-a consolidat, aflându-și o nouă întrupare prin „Le petit piaf”, spectacol ivit pe scena vâlceană în luna octombrie, ca o adaptare după „Micul prinț” de Antoine de Saint-Exupéry. De această dată, el avea să ne reveleze în chip poate surprinzător (pentru cine îl cunoaște mai puțin) poezia și candoarea, ca o fațetă mai puțin obișnuită a personalității artistului Dan Micu, legitimând pe deplin opțiunea sa pentru fermecătoarea „poveste” datorată aceluși „Icar al literelor franceze”. Dedicat memoriei marelui scriitor, spectacolul impresionează prin simplitate și sinceritate, oglinzind năzuința lui Dan

Micu (regie, scenografie, muzică) de a recupera valorile expresive ale cuvântului, tensiunea lui intelectuală (cu o vădită încărcătură filosofică la Saint-Exupéry) și emoțională, într-un timp în care acesta pare adeseori "sfidat" de voluptățile imaginii. Si decorurile sau elementele de recuzită și luminile sunt reduse la minimum necesar, la câteva sugestii cu valoare simbolică, atenția concentrându-se asupra schimbului de replici (multe dintre ele devenite și ele celebre) prilejuit de succesiunea peripețiilor micuțului și tandrului personaj, interpretat cu lăudabilă dezinvoltură de eleva Daniela Zamiferescu (bine cunoscută din evoluțiile ei "muzicale" pe micul ecran). Pândită ici-colo de unele fragilități în construcția dramaturgică a "segmentelor" sale ori de racordul dintre ele nu întotdeauna la fel de inspirat, reprezentarea a cucerit însă publicul la premieră prin limpezimea filonului ei poetico-filosofic, deslușit cu aportul unor interpreți de frunte ai trupei vâlcene, ca Radu Constantin ("Împăratul", "bețivul", "lampagiul"), Cristian Alexandrescu (autorul), Claudia Cacoveanu ("perechea" povestitorului, "șarpele") și Iulia Antonie-Alexandrescu ("floarea", "vulpea"). Acum, în timp ce această inimoasă trupă vâlceană (singura din țară care nu dispune de sediu, ci este "tolerată" de Casa de Cultură a sindicatelor, în pauza dintre... Discotecă și Bingo!) repetă de zor la "Cum vă place" de Shakespeare, sub bagheta regizorului englez Jonathan Chadwick, aflăm că Dan Micu, devenit și directorul artistic al Teatrului "Anton Pann", își ia avânt pentru un proiect mai vechi al său cu "Faust", despre care, însă, ne va da amănuntele la timpul potrivit.